

Εμπλοκή στην ολοκλήρωση 350 ΓΠΣ/ΣΧΟΟΑΠ έχουν προκαλέσει οι νέες προδιαγραφές για τις γεωλογικές μελέτες, οι οποίες καθορίστηκαν με υπουργική απόφαση και έχουν αναδρομική ισχύ. Κι αυτό γιατί η υλοποίησή τους απαιτεί πρόσθετες συμβάσεις, αλλά και κονδύλια από τους φορείς της Αυτοδιοίκησης που τις έχουν αναθέσει, κάτι που αυτομάτως οδηγεί σε μεγάλες χρονικές καθυστερήσεις.

Το ζήτημα έθεσε υπόψη του υπουργού ΠΕΧΩΔΕ **Γιώργου Σουφλιά** ο πρόεδρος του ΤΕΕ **Γιάννης Αλαβάνος**, εγγράφως, αναφέροντας, μεταξύ άλλων, ότι

Η αναδρομική ισχύς της υπ' αριθμόν 37691/07 απόφασής σας (ΦΕΚ 1902Β'14-9-07), με θέμα τις νέες πρόσθετες προδιαγραφές των Γεωλογικών Μελετών για τα ΓΠΣ/ΣΧΟΟΑΠ που είχαν προκηρυχθεί πριν τις 14-9-07, όπως αναφέρεται και στο 19818/5-6-08 έγγραφο της Δ/σης ΟΟΚ, αποτελεί πρόσθετο εμπόδιο στην προώθηση των 350 μελετών, οι οποίες ήδη βρίσκονται σε εξέλιξη.

Για τις μελέτες ΓΠΣ/ΣΧΟΟΑΠ που έχουν ανατεθεί πριν τις 14-9-07, κρίνουμε ότι θα πρέπει να αποφασίσει ο εργοδότης εάν θα συνταχθεί Γεωλογική Μελέτη με τις νέες πρόσθετες προδιαγραφές, ώστε να μην υποχρεούται σε

ρείς (ΕΠΠΕΡ, Περιφέρειες, Νομαρχίες και μεγάλος αριθμός ΟΤΑ) που έχουν αναθέσει ΓΠΣ/ΣΧΟΟΑΠ πριν τις 14-9-07, ημερομηνία δημοσίευσης της υπ' αριθ. 37691/07 Απόφασής σας.

Είναι επιστημονικά αυταπόδεικτο ότι οι Γεωλογικές Μελέτες είναι αναγκαίες υποστηρικτικές μελέτες βάσης, οι οποίες εκπονούνται και εγκρίνονται αρμοδίως, για να τροφοδοτούν τις μελέτες χωρικού σχεδιασμού, κατά τα εναλλακτικά - συνθετικά σενάρια του Α' σταδίου των μελετών ΓΠΣ/ΣΧΟΟΑΠ.

Έχοντας την πεποίθηση ότι προτίθεστε να προωθήσετε την ολοκλήρωση και θεσμοθέτηση των ΓΠΣ/ΣΧΟΟΑΠ, όπως επισημάνετε και στην πρόσφατη ομιλία σας στην ολομέλεια της Βουλής για το Εθνικό Χωροταξικό, παρακαλούμε να ενεργήσετε ώστε:

- Να ανακληθεί άμεσα το έγγραφο της Δ/σης ΟΟΚ με αριθμό 19818/5-6-08.

- Να τροποποιηθεί η Απόφασή σας οικ. 37691/07 (ΦΕΚ 1902Β' /07), ώστε να μην έχει αναδρομική ισχύ, αποδεδειγμένα τις τρέχουσες συμβάσεις των μελετών ΓΠΣ/ΣΧΟΟΑΠ από την υποχρέωση εκπόνησης νέας πρόσθετης Γεωλογικής Μελέτης».

Ζητείται συνάντηση

Εξάλλου, επειδή πολλά θέματα που αφορούν στο σχεδιασμό βρίσκονται σε εκκρεμότητα, αλλά και επειδή το ΤΕΕ και οι επιστημονικοί σύλλογοι, τα μέλη των οποίων ασχολούνται με το σχεδιασμό, επιθυμούν να συμβάλουν στην προώθηση του κοινού στόχου και συγκεκριμένα στην ολοκλήρωση και θεσμοθέτηση των ΓΠΣ/ΣΧΟΟΑΠ και των Πολεοδομικών Μελετών που εκκρεμούν, ζητείται από τον υπουργό συνάντησή. Σημειώνεται ότι οι εκπρόσωποι των φορέων συναντήθηκαν με πρωτοβουλία του ΤΕΕ (5/6), εντόπισαν τα προβλήματα και τις αιτίες καθυστέρησης του σχεδιασμού και διατύπωσαν προτάσεις για την επίλυσή τους.

Οι νέες προδιαγραφές για τις γεωλογικές μελέτες «μπλοκάρουν» 350 ΓΠΣ/ΣΧΟΟΑΠ

το θέμα συζητήθηκε «κατά τη διαδικασία της διαβούλευσης του Εθνικού Χωροταξικού, τόσο στο Εθνικό Συμβούλιο Χωροταξίας και Αειφόρου Ανάπτυξης (ΕΣΧΑΑ), όσο και στη Διарκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων» και «όλοι οι φορείς επισήμαναν ότι η καθυστέρηση θεσμοθέτησης των ΓΠΣ/ΣΧΟΟΑΠ, επιφέρει δυσμενείς επιπτώσεις στο περιβάλλον διότι με τη θεσμοθέτησή τους καθορίζονται, εκτός των άλλων, χρήσεις γης και όροι και περιορισμοί δόμησης στις "εκτός σχεδίου" περιοχές».

Ειδικότερα, ο πρόεδρος του ΤΕΕ σημειώνει:

«Στο πλαίσιο του ορθολογικού σχεδιασμού του χώρου, η εκπόνηση των γεωλογικών μελετών θεωρείται -και είναι- αναγκαία. Για το λόγο αυτό οι ισχύουσες προδιαγραφές των μελετών ΓΠΣ/ΣΧΟΟΑΠ απαιτούν τη γεωλογική διερεύνηση της περιοχής κατά το Α' στάδιο της μελέτης, η οποία εγκρίνεται κατά την παραλαβή του σταδίου αυτού.

συμπληρώσεις της ομάδας μελέτης, συμπληρωματικές συμβάσεις, αύξηση των αμοιβών κλπ., με αποτέλεσμα την καθυστέρηση ή ακόμη και την ακύρωση των μελετών με τις γνωστές δυσμενείς συνέπειες.

Προκειμένου τα 350 "εν εξέλιξη" ΓΠΣ/ΣΧΟΟΑΠ να ολοκληρωθούν άμεσα και να θεσμοθετηθούν, ώστε να καθοριστούν χρήσεις και όροι δόμησης στις εκτός σχεδίου περιοχές, κρίνουμε σκόπιμο, η γεωλογική καταλληλότητα να διερευνηθεί σύμφωνα με τις ισχύουσες προδιαγραφές των ΓΠΣ/ΣΧΟΟΑΠ (ΦΕΚ 209Δ' /7-4-00), εφόσον κατά την Πολεοδομική Μελέτη, εκπονείται για τις προς πολεοδομηση περιοχές εκ νέου Γεωλογική Μελέτη σε κλίμακα από 1:2.000 έως και 1:500 κατά περίπτωση (ΦΕΚ 723 Β' /15-7-98).

Επισημαίνουμε ότι, εκτός από την καθυστέρηση της θεσμοθέτησης των μελετών τίθεται και ένα επιπλέον σοβαρό θέμα, αυτό της εξεύρεσης πόρων από τους φο-

Εν μέσω θέρους (για ενόητους λόγους) η κυβερνητική επιτροπή ενέκρινε το σχέδιο νόμου για τα ΚΕΣ, το οποίο εισηγήθηκε ο υπουργός Παιδείας, μετατρέποντας τους... «οίκους εμπορίου» σε εκπαιδευτικά ιδρύματα. Άμεση ήταν η αντίδραση του προέδρου του ΤΕΕ **Γιάννη Αλαβάνου**, που αμέσως μετά την αναγγελία έκανε την ακόλουθη δήλωση:

«Η Κυβέρνηση με το νομοσχέδιο για τα ΚΕΣ υποβαθμίζει εκατοντάδες χιλιάδες αποφοίτους των ΑΕΙ και ΤΕΙ, υποσκάπτει τις προσδοκίες τους, τις προσδοκίες ενός ολόκληρου λαού, το επίπεδο των ελληνικών Πανεπιστημίων.

Με ποιους, πέραν των ιδιοκτητών των ΚΕΣ, το Υπουργείο Παιδείας έχει συζητήσει το νομοσχέδιο για τα Κέντρα των Ελευθέρων Σπουδών; Οι διακηρύξεις για συναινέσεις στο χώρο της Παιδείας ξεχάστηκαν; Το θέμα αφορά το σύνολο της εκπαιδευτικής πολιτικής και από αυτήν την άποψη, έ-

στω και για τα μάτια, θα έπρεπε να εισαχθεί στο ΕΣΥΠ.

Είναι προφανής η πρόθεση της Κυβέρνησης να στερήσει από κάθε νόμιμο έρεισμα την Ελλάδα έναντι των δεσμεύσεων που επιβάλλει το Ευρωπαϊκό Δίκαιο. Είναι γνωστό ότι τα ΚΕΣ δεν ανήκουν σε καμιά εκπαιδευτική βαθμίδα. Ωστόσο, στο εξής θα ανήκουν στη "μη τυπική μεταλυκειακή" -κατά την ιδιόρρυθμη καινοφανή διάκριση που εισάγεται(!)- εκπαιδευτική βαθμίδα. Με τη μεθόδευση αυτή αφοπλίζεται η Ελλάδα σε ό,τι αφορά τις επιλογές στην Παιδεία, που κατά το Ευρωπαϊκό Δίκαιο είναι και παραμένει εθνική υπόθεση, και ανοίγουν οι πόρτες για την επαγγελματική εξίσωση αποφοίτων από σχολές με ουσιωδώς διαφορετικά ποιοτικά χαρακτηριστικά.

Με τον τρόπο αυτό, οι απόφοιτοι όσων ΚΕΣ λειτουργούν ως θυγατρικές επιχειρήσεις Πανεπιστημίων χωρών της ΕΕ, θα αποκτούν δυνητικά τα δικαιώματα των αποφοίτων των ΑΕΙ και ΤΕΙ, συμπαρασύροντας προς τα κάτω

το επίπεδο των σχολών ΑΕΙ και ΤΕΙ. Εμφανώς, λοιπόν, ο υπουργός Παιδείας παραπληροφορεί ισχυριζόμενος το αντίθετο.

Από το σκεπτικό του υπουργείου Παιδείας, προφανώς και της Κυβέρνησης, απουσιάζει παντελώς η ανάγκη εξυπηρέτησης των αναπτυξιακών προοπτικών της χώρας μέσα από τις δομές

αποφοιτούν από εκπαιδευτικά ιδρύματα, τα οποία στη συνειδηση του κόσμου αξιολογούνται χαμηλά.

Την ίδια στιγμή δεν καλύπτεται η ζήτηση σε επαγγέλματα, όπως των τεχνικών εφαρμογής και εργοδηγών, που απαιτούν υπευθυνότητα και έχουν ενδιαφέρον. Κατά συνέπεια, η Κυβέρνηση δεν

Επίθεση κατά ΑΕΙ και ΤΕΙ το νομοσχέδιο για τα ΚΕΣ

του εκπαιδευτικού συστήματος. Κατά τον ΟΟΣΑ, τη δεκαετία 1998-2007 μετανάστευσαν 550.000 Έλληνες, προκειμένου να απασχοληθούν σε εργασίες υψηλής επιστημονικής και επαγγελματικής εξειδίκευσης. Εάν απονέουμε επαγγελματικά δικαιώματα επιστημόνων σε οποιονδήποτε, απλά θα αυξήσουμε τον αριθμό των μεταναστών και την ήδη μεγάλη ανεργία και υποαπασχόληση των επιστημόνων στη χώρα μας. Σ' αυτή την περίπτωση οι πλέον ανίσχυροι θα είναι όσοι

ενδιαφέρεται να ρυθμίσει το χάος που χωρίζει την εκπαίδευση από την παραγωγή. Κάθε επιλογή της, το τελευταίο διάστημα, εντείνει την απορύθμιση και στους δύο χώρους. Δείχνει να εξυπηρετεί ένα τρίπτυχο: χαμηλότερες δαπάνες για την Παιδεία, "φθινό" επιστημονικό δυναμικό, εμπορευματοποίηση της εκπαίδευσης. Δεν είναι τυχαίο που κατά την έρευνα ELNEP 2008, σχετικά με την ποιότητα θέσεων εργασίας στην Ευρώπη, η χώρα μας κατακτά την τελευταία θέση».

Ο Ελληνικός Οργανισμός Εξωτερικού Εμπορίου (ΟΠΕ) διοργάνωσε στην Αθήνα (Εκθεσιακό Κέντρο EXPO Athens), με τη στήριξη του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, το διήμερο 11-12/7/2008, το 1ο διεθνές Partenariat «Building the Future» για τους κλάδους των δομικών υλικών, κατασκευών, εξοπλισμού και των συναφών υπηρεσιών. Το 1ο διεθνές Partenariat διοργανώθηκε στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας του ΟΠΕ με τίτλο Greek building materials – Greek Building Services. Η πρωτοβουλία αυτή εντάσσεται στη στρατηγική του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών για την ενίσχυση της εξωστρέφειας των ελληνικών επιχειρήσεων και την αύξηση των εξαγωγών και υλοποιήθηκε από τον ΟΠΕ σε συνεργασία

με αρμόδιους φορείς και κλαδικές οργανώσεις.

Στη διοργάνωση του Partenariat συμμετείχαν το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας και άλλοι φορείς, όπως Σύνδεσμος Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος, Ελληνική Ένωση Αλουμινίου, Σύνδεσμος Ελληνικών Γραφείων Μελετών, Πανελλήνιος

ταλλευτικών Επιχειρήσεων και Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών Κεραμοποιίας.

Στόχος του Partenariat ήταν η ανάπτυξη της συνεργασίας και η δικτύωση των συμμετεχουσών ελληνικών και ξένων επιχειρήσεων μέσω προκαθορισμένων επιχειρηματικών συναντήσεων, καθώς και προ-

ΗΑΕ, Σαουδική Αραβία, Ρουμανία, Βουλγαρία, Σερβία, Αίγυπτο, Λιβύη.

Ο Ευστάθιος Τσέγκος, Αναπλ. Γεν. Γραμματέας, απηύθυνε, κατά την έναρξη του Partenariat, χαιρετισμό εκ μέρους του Προέδρου του ΤΕΕ, **Γιάννη Αλαβάνου**. Στο χαιρετισμό του τόνισε πως το ΤΕΕ υποστηρίζει ενεργά την πρωτοβουλία του ΟΠΕ και πως αναγνωρίζει τη σημασία της ενίσχυσης της εξωστρέφειας των ελληνικών επιχειρήσεων. Ακόμη αναφέρθηκε στη μεγάλη επιτυχία του 1ου Πανελληνίου Συνεδρίου Δομικών Υλικών και Στοιχείων με παράλληλη έκθεση που διοργάνωσε το ΤΕΕ στις 21-23 Μαΐου.

Το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας συμμετείχε στη διοργάνωση με περίπτερο στον εκθεσιακό χώρο.

Σύνδεσμος Βιομηχανιών - Βιοτεχνών Παραγωγής Ηλεκτρολογικού Υλικού, Ένωση Βιομηχανιών Ηλιακής Ενέργειας, Σύνδεσμος Ελληνικών Χημικών Βιομηχανιών, Πανελλήνιο Σωματείο Εμπόρων και Κατασκευαστών Μηχανημάτων Επεξεργασίας Μετάλλου – Κοπής - Συγκόλλησης, Σύνδεσμος Με-

βολή των προϊόντων και υπηρεσιών του κλάδου των δομικών υλικών και του κατασκευαστικού τομέα

Στη διοργάνωση συμμετείχαν περίπου 80 ελληνικές επιχειρήσεις. Αντίστοιχα συμμετείχαν και ξένες επιχειρήσεις εισαγωγείς, διανομείς, κατασκευαστικές εταιρείες από διάφορες χώρες, όπως Ρωσία,

Συμμετοχή του ΤΕΕ σε διεθνές διήμερο του ΟΠΕ

Εκτενές υπόμνημα, στο οποίο περιγράφονται όλες οι παράμετροι της καταστρατήγησης του Συντάγματος (άρθρο 16) και της νομοθεσίας, της νόθευσης του εκπαιδευτικού συστήματος και εμπορευματοποίησης της Παιδείας, της εκμετάλλευσης της έφεσης για σπουδές που διακατέχει τη συντριπτική πλειοψηφία των νέων της χώρας, έστειλε το ΤΕΕ σε όλα τα κόμματα και τους βουλευτές πριν ξεκινήσει στη Βουλή η συζήτηση του σχεδίου νόμου για τα Εργαστήρια Ελευθέρων Σπουδών. Το ΤΕΕ, εμμέσως, πλην, όμως, σαφώς τονίζει—και το τεκμηριώνει με μια σειρά αναφορών σε συγκεκριμένα δεδομένα—ότι «οι «οίκοι εμπορίου» δεν μπορούν να μεταβληθούν σε εκπαιδευτικά ιδρύματα, μόνο και μόνο γιατί έτσι θέλει το υπουργείο Παιδείας».

Το πλήρες κείμενο του υπομνήματος έχει ως εξής:

Στις 10 Οκτωβρίου 2007, ο Συνήγορος του Καταναλωτή, Γιάννης Δ. Αδαμόπουλος, έστειλε προς τον υπουργό και τους υφυπουργούς Ανάπτυξης, Χρήστο Φώλια, Γιώργο Βλάχο και Σταύρο Καλαφάτη, το Σύνδεσμο Ελληνικών Κολεγίων, την Πανελλήνια Ένωση Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών, το Συμβούλιο Ελέγχου Επικοινωνίας και την Ένωση Εταιρειών Διαφήμισης - Επικοινωνίας, μια ιδιαίτερα αυστηρή, ταυτόχρονα και αποκαλυπτική για τη λειτουργία των ΚΕΣ Σύσταση. Υπό το φως των σημερινών εξελίξεων, οι παρατηρήσεις του αποκτούν χαρακτήρα «ντοκουμέντου», γι' αυτό και δημοσιεύουμε το πλήρες κείμενο της Σύστασης.

Οι διατάξεις για τη λειτουργία των Εργαστηρίων Ελευθέρων Σπουδών δεν τηρήθηκαν

Ο **Συνήγορος του Καταναλωτή**, σε Σύστασή του προς τους ιδιοκτήτες και τους υπευθύνους εκπροσώπους των Εργαστηρίων Ελευθέρων Σπουδών (**ΕΕΣ**), που απηύθυνε στις 10 Οκτωβρίου του 2007, «εκτιμά ότι ο τρόπος με τον οποίο προβάλλονται διαφημιστικά τα ΕΕΣ στον Τύπο, μέσω της διάχυσης στο κοινό αναληθών ή παραπλανητικών πληροφοριών, στο πλαίσιο του έντονου μεταξύ τους εμπορικού ανταγωνισμού προς άγρα σπουδαστών σε μια χώρα υψηλής ζήτησης για πανεπιστημιακή μόρφωση, με σημαντικό αριθμό καταναλωτών εκπαιδευτικών υπηρεσιών, παραπλανά τους καταναλωτές, οδηγώντας σπουδαστές και τους γονείς τους σε απόφαση συναλλαγής την οποία, αν γνώριζαν τα πραγματικά περιστατικά, ίσως να μη λάμβαναν».

Η Ανεξάρτητη Αρχή της Ελληνικής Δημοκρατίας αναλύει με συστηματικό τρόπο στο έγγραφο της (επισυναπτε-

ται) μια σειρά προκλητικών και συστηματικών παραβιάσεων της νομοθεσίας και προβαίνει σε αυστηρές υποδείξεις. Το **υπουργείο Παιδείας** -με εξίσου συστηματικό τρόπο- τις αγνόησε. Κατά τον ίδιο τρόπο δεν υλοποίησε διατάξεις που προβλέπονταν από το ΠΔ 1966/1991, όπως η σύσταση ειδικής επιτροπής στην οποία προεδρεύει ο Γενικός Γραμματέας του ΥΠΕΠΘ και έχει αρμοδιότητες για όλα τα θέματα ίδρυσης, οργάνωσης και λειτουργίας των ΕΕΣ (καταγεγραμμένων πλέον στη συνείδηση του κόσμου ως **ΚΕΣ**, παρ' ότι η χρήση του όρου «Κέντρο» απαγορεύεται ρητά). **Κατά συνέπεια όλες οι (παρεμφερείς) διατάξεις του Σ/Ν για «την ίδρυση και λειτουργία κολεγίων και άλλες διατάξεις» έχουν τη σχετική αξία που τους προσδίδει η μη, ως τώρα, εφαρμογή των ιδίων ή και αυστηρότερων διατάξεων που έχουν νομοθετηθεί, ο μη έλεγχος της εφαρμογής τους και η μη επιβολή οποιασδήποτε ποινής.** Πιθανά θα λειτουργήσουν πρόσκαιρα οι διατάξεις για τα μητρώα, στο πλαίσιο όμως μιας εσωτερικής αντιπαράθεσης των Κολε-

γίων, όπως αυτά διαχωρίζονται από τα ΕΕΣ.

Οι διατάξεις του νομοσχεδίου δεν μπορούν να επηρεάσουν το λειτουργικό και εκπαιδευτικό επίπεδο των κολεγίων

Τα ΕΕΣ λειτουργούν ήδη υπό τον τίτλο Κολέγια, ή Κέντρα ή ακόμα και Πανεπιστήμια (με τον αγγλικό όρο University), παρά το νόμο. Έχουν ήδη υπογράψει συμφωνίες πιστοποίησης (validation) ή συνεργασίας δικαιόχρησης (franchising) με εκπαιδευτικά ιδρύματα της αλλοδαπής. **Ο Σύνδεσμος των Ελληνικών Κολεγίων** (ο τίτλος μέχρι σήμερα παραβιάζει τη νομοθεσία) στη «Λευκή Βίβλο», που κυκλοφόρησε στις 30 Απριλίου του 2007, αναφέρει ότι τα μέλη του Συνδέσμου έχουν αναγνωριστεί ως Ιδρύματα Ανώτατης Εκπαίδευσης από το Βρετανικό Συμβούλιο Πιστοποίησης.

Επειδή λειτουργούν ως παραρτήματα των ξένων ιδρυμάτων, **το ελληνικό κράτος δεν μπορεί να παρέμβει.** Η

Οι «οίκοι εμπορίου» δεν μπορούν

Ο Συνήγορος του Καταναλωτή, Ανεξάρτητη Αρχή επιφορτισμένη από τον ν. 3297/2004 (ΦΕΚ Α' 259/23-12-2004) με τη συναινετική εξωδικαστική επίλυση καταναλωτικών διαφορών, έχοντας ταυτόχρονα το δικαίωμα να προβαίνει σε συστάσεις και υποδείξεις προς τους προμηθευτές, ιδίως όταν από την επιχειρηματική συμπεριφορά τους θίγεται μεγάλος αριθμός καταναλωτών

Λαμβάνοντας υπόψη:

1. Το άρθρο 16, παρ. 5 και 8 του Συντάγματος (: «Η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από ιδρύματα που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με πλήρη αυτοδιοίκηση»). «Η σύσταση ανώτατων σχολών από ιδιώτες απαγορεύεται»).

2. Το γεγονός της διαφημιστικής έφαρσης, κυρίως κατά την πρόσφορη

χρονικά περίοδο ανακοίνωσης των αποτελεσμάτων των Πανελληνίων Εξετάσεων και των βάσεων των ανωτάτων σχολών για την εισαγωγή των νέων στα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ της χώρας, τριτοβάθμιων εκπαιδευτικών υπηρεσιών, παρεχόμενων από ιδιώτες με το νομικό καθεστώς του Εργαστηρίου Ελευθέρων Σπουδών (ΕΕΣ), ύστερα από τη σύναψη συνεργασιών δικαιόχρησης ή πιστοποίησης με πανεπιστήμια του εξωτερικού, με τη χρήση πομπωδών εκφράσεων, όπως ενδεικτικά: «Σπουδές με το υψηλό επίπεδο ενός ιδιωτικού πανεπιστημίου!». «Αποκτήστε ισχυρά Ευρωπαϊκά Bachelors και Masters και ξεχωρίστε!», «Αναγνωρισμένες ανώτερες σπουδές», «Πανεπιστημιακές σπουδές ευρωπαϊκού επιπέδου!».

3. Τα άρθρα 149 και 150 της Συνθήκης ΕΟΚ (: «Η Κοινότητα συμβάλλει στην ανάπτυξη παιδείας υψηλού επι-

πέδου, ενθαρρύνοντας τη συνεργασία μεταξύ κρατών - μελών και, αν αυτό απαιτείται, υποστηρίζοντας και συμπληρώνοντας τη δράση τους, σεβόμενη ταυτόχρονα πλήρως την αρμοδιότητα των κρατών - μελών για το περιεχόμενο της διδασκαλίας και την οργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος, καθώς και την πολιτιστική και γλωσσική τους πολυμορφία». «Η Κοινότητα εφαρμόζει πολιτική επαγγελματικής εκπαίδευσης, η οποία στηρίζει και συμπληρώνει τις δράσεις των κρατών - μελών, σεβόμενη ταυτόχρονα πλήρως την αρμοδιότητα των κρατών - μελών για το περιεχόμενο και την οργάνωση της επαγγελματικής εκπαίδευσης»), βάσει των οποίων η αρμοδιότητα για το περιεχόμενο της διδασκαλίας και την οργάνωση των εθνικών εκπαιδευτικών συστημάτων ανήκει στα κράτη - μέλη.

4. Τις διατάξεις της Οδηγίας

Επιτροπή των ΕΚ απέρριψε σχετική τροπολογία των τότε Ελλήνων Ευρωβουλευτών Τρακατέλη - Χατζηδάκη (ενώ είχε κάνει αποδεκτή την τροπολογία του δεύτερου για την αναγνώριση των ΚΕΣ), κατά τη διαδικασία υιοθέτησης της Οδηγίας 2005/36/ΕΚ, με το σκεπτικό ότι «έχοντας υπόψη την αυτονομία των κρατών - μελών σε θέματα διδασκαλίας και εκπαίδευσης, **δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα του κράτους - μέλους υποδοχής** να καθορίσει τις προϋποθέσεις της εκπαίδευσης που αφορούν το κράτος - μέλος καταγωγής όπου εδρεύει το "εποπτεύον" Πανεπιστήμιο».

Το γεγονός αυτό -σε συνδυασμό με το ότι ήδη έχουν πιστοποιηθεί τα Κολέγια από το Βρετανικό Συμβούλιο Πιστοποίησης- **δεν αφήνει κανένα περιθώριο στο να ισχυρισθεί ο οποιοσδήποτε ότι μέσω του συγκεκριμένου νομοσχεδίου θα επιβληθούν συνθήκες καλύτερης οργάνωσης και εκπαιδευτικής αναβάθμισης των κολεγίων. Η Αγγλία έχει πιστοποιήσει ήδη και η Ελλάδα δεν μπορεί.** Έτσι με το νομοσχέδιο δίνεται η δυνα-

τότητα να παρακαμφθεί η υπάρχουσα νομοθεσία και «Κολέγια» που έχουν το ένα εικοστό της κτηριακής υποδομής οποιουδήποτε Ελληνικού Πολυτεχνείου, και, βεβαίως, ουδεμία σύγκριση στα ποιοτικά εκπαιδευτικά χαρακτηριστικά,

τροπής του ΕΜΠ, το 2008, ότι πλην ενός όλα τα σχετικά πανεπιστήμια είναι κατά πολύ υποδεέστερα του ΕΜΠ.

Για ποιο λόγο η έως τώρα λειτουργία των «κολεγίων»

τους των «μητρικών» εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Και δεν μπορούν να ισοτιμηθούν αναδρομικά.

Αυτό τουλάχιστον είναι αδύνατο, όσο δεν εκδίδεται η απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Το υπόμνημα του ΤΕΕ προς κόμματα και βουλευτές

νομίμως πια να προπαγανδίζουν ότι έχουν τμήματα Μηχανικών όσα σχεδόν το ΕΜΠ και άλλα τόσα τμήματα φοίτησης που αντιστοιχούν σε άλλα ΑΕΙ. (Επισυνάπτεται ενδεικτικά σχετικό φυλλάδιο.)

Όσον αφορά το επίπεδο των βρετανικών «μητρικών» εκπαιδευτικών ιδρυμάτων είναι αναγκαίο να θυμίσουμε τη λίστα των αγγλικών πανεπιστημίων, που κοινοποίησε ο υφυπουργός Παιδείας κ. Ταλιαδούρος, με ψευδή πιστοποιητικά προς Έλληνες σπουδαστές, την απόφαση του ΔΟΑΤΑΠ να μην αναγνωρίζει τα περισσότερα από αυτά ως ισότιμα των ΑΕΙ και το πόρισμα επι-

και «ΚΕΣ» δεν παραβίαζε το Σύνταγμα

Το μεγάλο πρόβλημα των ΕΕΣ, με οποιαδήποτε μορφή και τίτλο και αν παρουσιάζονται, είναι ότι **δεν έχουν αναγνωρισθεί ως εκπαιδευτικά ιδρύματα. Δεν** έχει εφαρμογή, κατά συνέπεια, το Ευρωπαϊκό Δίκαιο για την ελεύθερη μετακίνηση, για όσους έχουν παρακολουθήσει μαθήματα σε αυτά και δεν έχουν συμπληρώσει τριετείς τουλάχιστον σπουδές σε αναγνωρισμένα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Δεν ισοτιμούνται οι απόφοιτοί τους, ως προς τα επαγγελματικά δικαιώματα, με τους αποφοί-

(ΔΕΚ) επί προδικαστικού ερωτήματος που έχει θέσει το ΣτΕ. Η απάντηση επί του ερωτήματος δεν είναι καθόλου βεβαία, παρά τα όσα έντεχνα διαδίδονται ή συγχέονται με άλλη αναμενόμενη απόφαση του ΔΕΚ. Η εξαιρετικά μεγάλη καθυστέρηση του Δικαστηρίου να τοποθετηθεί, ίσως είναι μια από τις ερμηνείες για την κατεπείγουσα κατάσταση του νομοσχεδίου. Η Κυβέρνηση ανησυχεί για το περιεχόμενο της απόφασης και σπεύδει να νομοθετήσει πριν την έκδοσή της.

Το ΠΔ 1966/91 αναφέρει ότι «παγορεύεται στον τίτλο "Εργαστήριο Ελευθέρων Σπουδών" οποιαδήποτε

να αναγορευτούν εκπαιδευτικά ιδρύματα

89/48/ΕΟΚ/21-12-1988 «Σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών» (ΕΕ L 19/6, 24-01-1989), η οποία αφήνει στις αρμόδιες αρχές του κράτους υποδοχής την εκτίμηση της ικανότητας του πτυχιούχου να εξασκήσει νομοθετικά κατοχυρωμένο επάγγελμα στο εν λόγω κράτος - μέλος.

5. Το άρθρο 1, παρ. 1 του ν. 1268/1982 (ΦΕΚ Α' 87/16-07-1982): «Το κράτος έχει την υποχρέωση να παρέχει την ανώτατη εκπαίδευση σε κάθε Έλληνα πολίτη που το επιθυμεί, μέσα από τις διαδικασίες που ορίζονται κάθε φορά από το νόμο».

6. Το άρθρο 1, παρ. 2 του ν. 1268/1982, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 του ν. 3549/2007 (ΦΕΚ Α' 69/20-03-2007): «Η ανώτατη εκ-

παίδευση παρέχεται από τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (ΑΕΙ)», καθώς και το άρθρο 1, εδάφιο α' του ν. 2916/2001 (ΦΕΚ Α' 114/11-06-2001), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 2, παρ. 1, εδάφιο α' του ν. 3549/2007: «Η ανώτατη εκπαίδευση αποτελείται από δύο παράλληλους

τομείς: (α) τον πανεπιστημιακό τομέα, ο οποίος περιλαμβάνει τα Πανεπιστήμια, τα Πολυτεχνεία και την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών, και (β) τον τεχνολογικό τομέα, ο οποίος περιλαμβάνει τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (ΤΕΙ) και την Ανώτατη Σχολή Παιδαγωγικής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης».

7. Το άρθρο 3, παρ. 1 του ν. 1268/1982: «Τα ΑΕΙ είναι νομικά πρό-

σωπα δημοσίου δικαίου, πλήρως αυτοδιοικούμενα. Η εποπτεία του κράτους ασκείται από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων», καθώς και το άρθρο 1, παρ. 1 του ν. 1404/1983 (ΦΕΚ Α' 173/24-11-1983), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παρ. 3 του ν. 2916/2001:

και η εκπαίδευση που παρέχεται από Πανεπιστήμια και Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα που λειτουργούν στην Ελλάδα ή στην αλλοδαπή ως ιδρύματα ανώτατης εκπαίδευσης».

9. Το άρθρο 4, παρ. 1, εδάφιο β' του ν. 3328/2005 σχετικά με τις προϋποθέσεις αναγνώρισης τίτλων σπου-

Η Σύσταση του Συνηγόρου του Καταναλωτή

«Τα ΤΕΙ είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, πλήρως αυτοδιοικούμενα, σύμφωνα με το άρθρο 16, παρ. 5 του Συντάγματος. Η εποπτεία του κράτους ασκείται από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων».

8. Το άρθρο 3, εδάφιο α' του ν. 3328/2005 (ΦΕΚ Α' 80/01-04-2005): «Ανώτατη εκπαίδευση πανεπιστημιακής και τεχνολογικής κατεύθυνσης εί-

δών των αναγνωρισμένων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της αλλοδαπής ως «ισότιμων και αντίστοιχων» με τα ελληνικά ΑΕΙ, σύμφωνα με το οποίο η ισοτιμία των τίτλων σπουδών των αναγνωρισμένων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της αλλοδαπής αναγνωρίζεται από τον Διεπιστημονικό Οργανισμό Αναγνώρισης Τίτλων Ακαδημαϊκών και Πληροφόρησης (ΔΟΑΤΑΠ), εφόσον «όλο το πρόγραμμα σπουδών

προσθήκη, αφαίρεση ή αλλοίωση, όπως Πανεπιστήμιο, Κολέγιο, Σχολή, Κέντρο, Ινστιτούτο, Ακαδημία. Επιπλέον, στους προσερχόμενους για εγγραφή σε Εργαστήριο Ελευθέρων Σπουδών χορηγείται υποχρεωτική έντυπη δήλωση στην οποία αναφέρεται ρητά ότι η βεβαίωση που θα χορηγηθεί μετά το πέρας των σπουδών, δεν αποτελεί, κατά νόμο, τίτλο σπουδών ισότιμο με οποιονδήποτε άλλο τίτλο αναγνωρισμένης σχολικής μονάδας οποιασδήποτε βαθμίδας εκπαίδευσης στην Ελλάδα».

Κατά το Συμβούλιο της Επικρατείας και σύμφωνα με τη σχετική πάγια νομολογία του, «η άσκηση μιας θεμελιώδους ελευθερίας που κατοχυρώνει η Συνθήκη της Ρώμης, όπως είναι η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων και υπηρεσιών, δεν μπορεί να στηριχθεί σε μια παράνομη κατάσταση και εν προκειμένω σε δίπλωμα το οποίο δεν έχει κτηθεί νομίμως. Πράγματι, όταν με το δίπλωμα που έχει χορηγηθεί από αρχή του κράτους - μέλους προέλευσης και του οποίου ζητείται η αναγνώριση στο κράτος - μέλος υποδοχής, κατ' επίκληση των διατάξεων της Οδηγίας 89/48/ΕΟΚ ή της Οδηγίας 92/51/ΕΟΚ πιστοποιείται επαγγελματική εκπαίδευση που έχει πραγματοποιηθεί

ηθεί εξ ολοκλήρου ή εν μέρει στην επικράτεια του κράτους - μέλους υποδοχής, υπάρχει παρανομία εάν η εκπαίδευση αυτή έχει παρασχεθεί σε ίδρυμα το οποίο σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους - μέλους υποδοχής που διέπει την οργάνωση της επαγγελματικής εκπαίδευσης που πραγματοποιείται στο έδαφός του, δεν αποτελεί εκπαιδευτικό ίδρυμα και ούτε επιτρέπεται να παρέχει επαγγελματική εκπαίδευση οποιοδήποτε επιπέδου και συνεπώς δεν πρόκειται για δίπλωμα νομίμως κτηθέν. [...] Η δε άρνηση αναγνώρισης του, υπό τις ανωτέρω περιστάσεις, χορηγηθέντος διπλώματος είναι αυτόθροη συνέπεια της απαγόρευσης παροχής στο κράτος - μέλος υποδοχής της επίμαχης εκπαίδευσης από ιδιωτικό ίδρυμα, όπως είναι το Εργαστήριο Ελευθέρων Σπουδών, το οποίο μάλιστα, σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία, δεν αποτελεί εκπαιδευτικό ίδρυμα [...] Θα ήταν αντίθετη με τη Συνθήκη η χρήση της ευχερείας που παρέχει η Οδηγία 92/51/ΕΟΚ για την αναγνώριση σε κράτος - μέλος της υποδοχής διπλωμάτων μεταδευτεροβάθμιας εκπαίδευσης κατά τρόπο που παραβιάζει το Εθνικό Δίκαιο του εν λόγω κράτους - μέλους, όσον αφορά το περιεχόμενο

και την οργάνωση της επαγγελματικής εκπαίδευσης που παρέχεται στο έδαφός του, που είναι το μόνο εφαρμοστέο [...] Τα, υπό το νομικό καθεστώς των Εργαστηρίων Ελευθέρων Σπουδών, λειτουργούντα ιδιωτικά ιδρύματα δεν αποτελούν εκπαιδευτικά ιδρύματα και δεν παρέχουν αναγνωριζόμενη επαγγελματική εκπαίδευση οποιουδήποτε επιπέδου, δηλαδή εκπαίδευση που προετοιμάζει για την άσκηση ενός νομοθετικά κατοχυρωμένου επαγγέλματος...».

Το νομοσχέδιο αναγνωρίζει τα Ελεύθερα Εργαστήρια Σπουδών ως εκπαιδευτικά ιδρύματα και αυτόματα ανατρέπει όλα τα δεδομένα στην Παιδεία και το Σύνταγμα

Το νομοσχέδιο ένα πράγμα κάνει. Ονομάζει μέρος των ΕΕΣ ως Κολέγια (κάτι που έχει συνειρμικό βάρος) και τα αναγνωρίζει ως Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Με αυτόν τον τρόπο ανοίγει τον ασκό του Αιόλου.

Το νομικό πρόβλημα: Στιγματισμός το αδίκημα της παραβίασης του Συντάγματος; Το άρθρο 16 του Συντά-

ματος θεωρεί ότι η μεταλυκειακή εκπαίδευση παρέχεται από το κράτος, το επιβάλλει όμως αυτό με αποκλειστικότητα μόνο για την Ανώτατη Εκπαίδευση. Επιτρέπει έτσι, κατά αντιδιαστολή, τη δυνατότητα αναγνώρισης ιδιωτικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων στη μη Ανώτατη Μεταλυκειακή Εκπαίδευση. Από αυτήν την άποψη οι διατάξεις του νομοσχεδίου δε φαίνεται να είναι αντισυνταγματικές.

Το γεγονός, όμως, ότι κάποια «κολέγια» είναι ήδη συμβεβλημένα με ιδρύματα άλλων χωρών και ότι, **ταυτόχρονα**, με τις διατάξεις του νομοσχεδίου τους δίνεται η δυνατότητα να συνεχίσουν αυτό το καθεστώς σύμπραξης με ιδρύματα της αλλοδαπής, καθιστά τα—μέχρι σήμερα μη εκπαιδευτικά ιδρύματα εκπαιδευτικά ιδρύματα για τα οποία πλέον ισχύουν οι προβλέψεις των Οδηγιών που αφορούν στην ελεύθερη μετακίνηση. Αυτό γιατί, όπως ήδη επισημάνθηκε, οι Οδηγίες δεν ίσχυαν για τους αποφοίτους των ΕΕΣ (και των κολεγιών), επειδή δεν πληρούσαν την προϋπόθεση των σπουδών σε αναγνωρισμένο από χώρα της ΕΕ εκπαιδευτικό ίδρυμα. Εφόσον θα ισχύουν πλέον οι Οδηγίες, στους αποφοίτους των κολεγιών θα απονέμονται από το εποπτεύ-

έχει διανυθεί σε ομοταγή εκπαιδευτικά ιδρύματα», όρος που προφανώς δεν πληρούν τα ΕΕΣ.

10. Το άρθρο 15, παρ. 1 και 3 του ν. 1966/1991 (ΦΕΚ Α' 147/26-09-1991), σύμφωνα με το οποίο τα ΕΕΣ υποχρεούνται να χρησιμοποιούν ολογράφως, τόσο στις ιδρυτικές τους πράξεις όσο και στη με οποιονδήποτε τρόπο, μορφή ή μέσο εν γένει δημοσία εμφάνισή τους, αποκλειστικά και μόνο τον τίτλο «Εργαστήριο Ελευθέρων Σπουδών», με ρητή απαγόρευση οποιασδήποτε άλλης προσδιοριστικής προσθήκης, όπως «Πανεπιστήμιο, Κέντρο, Σχολή, Οργανισμός, Κολέγιο, Ινστιτούτο, Ακαδημία». Επίσης, την υποχρέωση του ιδιοκτήτη ή του υπευθύνου εκπροσώπου του εργαστηρίου, ο οποίος οφείλει να ενημερώνει τους προσερχόμενους για εγγραφή σπουδαστές με έντυπη υπογεγραμμένη δήλωση ότι η βεβαίωση που θα χορηγηθεί μετά το πέρας των σπουδών δεν αποτελεί,

κατά νόμο, τίτλο σπουδών ισότιμο με οποιονδήποτε άλλο τίτλο αναγνωρισμένης σχολικής μονάδας οποιασδήποτε βαθμίδας εκπαίδευσης στην Ελλάδα.

11. Τα άρθρα 9δ και 9ε του ν. 2251/1994 (ΦΕΚ Α' 191/16-11-1994), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με τον ν. 3587/2007 (ΦΕΚ Α' 152/10-07-2007), καθώς και τις διατάξεις της Οδηγίας 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Μαΐου 2005 για την προστασία των πολιτών - καταναλωτών από αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, ιδίως εν προκειμένω όσον αφορά τα ποιοτικά χαρακτηριστικά των παρεχόμενων από τα ΕΕΣ εκπαιδευτικών υπηρεσιών και τα απορρέοντα από αυτές τις υπηρεσίες οφέλη, όπως και την έκταση των δεσμεύσεων των προμηθευτών (π.χ. εξασφαλισμένη επαγγελματική στοδιοδρομία, ακαδημαϊκή αναγνώριση σπουδών, μονοετούς διάρκειας φοίτηση, απευ-

θείας εγγραφή των αποφοίτων σε επαγγελματικές ενώσεις δίχως τη διαμεσολάβηση των αρμόδιων κρατικών οργάνων).

12. Τις διατάξεις του Ελληνικού Κώδικα Διαφήμισης και Επικοινωνίας σχετικά με την τιμιότητα και την αλήθεια των εμπορικών ανακοινώσεων.

13. Την ελληνική νομολογία σχετικά με τους όρους αναγνώρισης των τίτλων σπουδών που χορηγούν, όπως ενδεικτικά:

I. Την απόφαση ΟΛΣτΕ 3457/1998, με την οποία κρίθηκε ότι εφόσον τμήμα των σπουδών για την απόκτηση τίτλου σπουδών από αλλοδαπό ομοταγές ΑΕΙ διανύθηκε στην Ελλάδα, όχι σε ημεδαπό ΑΕΙ, αλλά σε «Τμήμα» αλλοδαπού πανεπιστημίου, νομίμως αρνήθηκαν τα αρμόδια όργανα του ΔΙΚΑΤΣΑ να αναγνωρίσουν την ιστιμία και αντιστοιχία του τίτλου σπουδών.

II. Τις αποφάσεις ΟΛΣτΕ 2274/1990 και ΣτΕ 626/1994 σχετικά

με το ότι η συνεκτίμηση μεταπτυχιακού τίτλου για την αναγνώριση ισοτιμίας τίτλων της αλλοδαπής τριετούς φοίτησης είναι δυνατή μόνο εφόσον οι σπουδές που οδηγούν στην απονομή πρώτου πανεπιστημιακού τίτλου έχουν χορηγηθεί από ομοταγή ιδρύματα του εξωτερικού.

III. Την απόφαση ΕφΑθ 3819/2006, με την οποία δεν προσμετρήθηκε ως έτος σπουδών στο φερόμενο απαιτητά ως συνεργαζόμενο αλλοδαπό ΑΕΙ η φοίτηση σπουδαστή στην Ελλάδα σε ΕΕΣ, το οποίο διέπραξε το αδίκημα της απάτης και καταδικάστηκε σε αποζημίωση του καταναλωτή.

Δεδομένου ότι:

I. Σκοπός της ανώτατης εκπαίδευσης είναι η παραγωγή και μετάδοση της γνώσης με την έρευνα και τη διδασκαλία, η διαμόρφωση υπεύθυνων ανθρώπων με επιστημονική, κοινωνική, πολιτιστική και πολιτική συνείδη-

ον «μητρικό» ίδρυμα διπλώματα αποφοίτων ΑΕΙ και τα επαγγελματικά τους δικαιώματα, υπό τις προϋποθέσεις που θέτουν οι Οδηγίες, θα εξισώνονται με αυτά των αποφοίτων των ελληνικών ΑΕΙ. Έτσι τελικά παραβιάζεται ευθέως το άρθρο 16 του Συντάγματος.

Το ΣτΕ ήδη με δύο τουλάχιστον αποφάσεις της Ολομέλειάς του (2274/90 και 3457/98) έκρινε ότι «η αναγνώριση, υπό τις ανωτέρω περιστάσεις, του χορηγηθέντος από πανεπιστήμιο χώρας της ΕΕ «διπλώματος δεν επιτρέπεται από το άρθρο 16 του Συντάγματος διότι θα οδηγούσε στην αναγνώριση εκ του αποτελέσματος, ως σπουδών ανώτατης εκπαίδευσης, των σπουδών εκείνων οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στην Ελλάδα, σε Τμήμα ή Παράρτημα ομοταγούς αλλοδαπού ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος που λειτουργεί στη χώρα υπό τη νομική μορφή του Εργαστηρίου Ελευθέρων Σπουδών, γεγονός όμως το οποίο θα συνιστούσε καταστράτηγηση του Συντάγματος, το οποίο απαγορεύει τη λειτουργία στην ελληνική επικράτεια ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων από ιδιώτες».

Το πολιτικό πρόβλημα: η κυβέρνηση «χρησιμοποιεί» το Ευρωπαϊκό Δίκαιο για να καταστρατηγήσει τις συνταγματικές διατάξεις, χωρίς όμως αυτό να απαιτείται καν από το Ευρωπαϊκό Δίκαιο.

Με τα άρθρα 5, 149 και 150 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας διασφαλίζεται πλήρως η αρμοδιότητα των κρατών - μελών για το περιεχόμενο της διδασκαλίας και την οργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος και για το περιεχόμενο και την οργάνωση της επαγγελματικής εκπαίδευσης. Η ελληνική κυβέρνηση, εάν θέλει, αναγνωρίζει τα ΕΕΣ ως εκπαιδευτικά ιδρύματα. Εάν δεν θέλει, δεν παραβιάζει καμιά διάταξη του Ευρωπαϊκού Δικαίου. Αναγνωρίζοντάς τα, όπως κάνει με το νομοσχέδιο, τότε και μόνον τότε υπάγεται σε διατάξεις του Ευρωπαϊκού Δικαίου. Οπότε τίθεται το ερώτημα εάν αυτές υπερισχύουν των διατάξεων του Συντάγματος, και σε καταφατική περίπτωση τίθεται η πραγματικότητα της παραβίασης του Συντάγματος.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση κανείς δεν μπορεί να είναι υπερήφανος ότι συντριβει με τερτίπια (χάριν όχι ενός Διεθνούς Δικαίου αλλά επιλογών και α-

πατήσεων ξένων χωρών) το Συνταγματικό Χάρτη της χώρας. Αν με αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνεται η παραχάραξη του άρθρου 16, κανείς δεν μπορεί να αποσιωπήσει ότι γίνεται με διαδικασίες που δεν προβλέπονται από το Σύστημα και το Δίκαιο.

Το εθνικό θέμα: Παραποιούμεστε του δικαιώματος να ασκούμε εθνική πολιτική στα θέματα της παιδείας

Τα «Κολέγια», που θα κάνουν χρήση των διατάξεων του άρθρου 10 του νομοσχεδίου και θα συμπράττουν με ιδρύματα της αλλοδαπής, θα λειτουργούν ως εκπαιδευτικές νησίδες με ειδικό καθεστώς «πρεσβευτικού» τύπου. Δεν ισχύει σε αυτά το Εθνικό Δίκαιο, αλλά υποχρεωτικά ακολουθούνται οι εκπαιδευτικές επιλογές και πολιτικές της χώρας προέλευσης του ξένου ιδρύματος. Η κύρια επίπτωση δεν είναι ότι η Ελλάδα δεν θα ελέγχει το σύνολο των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων που λειτουργούν στο χώρο της επικράτειάς της. Είναι ότι αυτές οι νησίδες, σε κάθε περίπτωση χαμηλότερου επιπέδου από τα ΑΕΙ της χώρας, θα συμπαρασύρουν το επίπεδο των δημόσιων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και το επίπεδο των αποφοίτων τους. Αυτό είναι ένας κανό-

νας που επιβεβαιώνεται διεθνώς και χωρίς εξαιρέσεις. Έτσι αδυνατίζει εξαιρετικά η δυνατότητα να προχωρήσει μια πραγματική, γενναία εκπαιδευτική μεταρρύθμιση σε όλες τις βαθμίδες που έχει ανάγκη ο τόπος, αλλά και να ανταποκρίνονται οι εκπαιδευτικές δομές στις παραγωγικές, αναπτυξιακές προοπτικές του.

Το θέμα της Παιδείας: Ανοίγονται όλες οι πόρτες για την απορρύθμιση της

Σε λίγα χρόνια, αν υλοποιηθούν οι προβλέψεις του νομοσχεδίου, το επίχειρμα που θα προβάλλεται θα είναι το εξής: Γιατί να μην επιβάλουμε τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, αφού ήδη λειτουργούν ως τέτοια τα κολέγια, και μάλιστα είναι υπό καθεστώς μη ελεγχόμενο από την ελληνική πολιτεία; Ως πολίτες ζούμε πλέον στην καθημερινότητά μας τη λογική της απορρύθμισης μέσω της απαξίωσης. Με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο γίνεται το πιο αποφασιστικό βήμα για να μην αυξηθούν οι δημόσιες δαπάνες για την εκπαίδευση, για να παράγεται «φθινό» επιστημονικό και εξειδικευμένο προσωπικό, για να εμπορευματοποιηθεί η ανώτατη εκπαίδευση στην Ελλάδα.

ση, όπως και η παροχή των απαραίτητων εφοδίων που θα εξασφαλίζουν την άρτια κατάρτισή τους για επιστημονική και επαγγελματική σταδιοδρομία.

2. Η ζήτηση για τριτοβάθμιες σπουδές, που υπάρχει χρόνια στην Ελλάδα, είναι διαρκώς αυξανόμενη, όπως πιστοποιεί η αύξηση του αριθμού των υποψηφίων των Πανελληνίων Εξετάσεων, το μεγάλο μεταναστευτικό ρεύμα προς εκπαιδευτικά ιδρύματα του εξωτερικού, αλλά και η αυξανόμενη δραστηριοποίηση Εργαστηρίων Ελευθέρων Σπουδών, στα οποία καταφεύγει σημαντικός αριθμός σπουδαστών (περισσότεροι από 35.000 σπουδαστές, ο δε κλάδος κατά την περίοδο 1999-2003 ακολουθούσε ανοδική πορεία, με ετήσιο ρυθμό αύξησης 7%¹).

3. Τα Εργαστήρια Ελευθέρων Σπουδών αποτελούν κατά νόμο αδιεβήματα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια εκτός τυπικής τριτοβάθμιας εκπαίδευ-

σης, η δε λειτουργία τους είναι αμιγώς κερδοσκοπικού χαρακτήρα, δεδομένου ότι η φοίτηση προϋποθέτει καταβολή ετήσιων διδάκτρων σπουδών, που συνεπάγεται, κατά περίπτωση, σημαντική οικονομική επένδυση των νοικοκυριών, αλλά και χρονική δέσμευση των ίδιων των νέων σπουδαστών για τη μόρφωσή τους, καθώς και την προσδοκία επαγγελματικής αποκατάστασης με αναγνωρισμένα διπλώματα και τίτλους σπουδών. Η φοίτηση σε αυτά τα εργαστήρια επηρεάζει σε σημαντικό βαθμό το εκπαιδευτικό και εργασιακό μέλλον των νέων, αλλά και σημαίνει μια μακροχρόνια οικονομική δέσμευση σημαντικού μέρους του μηνιαίου εισοδήματος των γονέων τους.

4. Η λειτουργία των ΕΕΣ ως παραρτημάτων πανεπιστημίων του εξωτερικού με τη μέθοδο της πιστοποίησης (validation) ή με το σύστημα της δικαιόχρησης (franchising) θέτει σειρά ζητημάτων, όπως: (α) η ποιότητα της

εκπαιδευτικής διαδικασίας, η πιστοποίηση του προγράμματος σπουδών, η εξειδίκευση του διδακτικού προσωπικού, η χρονική διάρκεια της φοίτησης, η αναγνώριση των διπλωμάτων και τίτλων που χορηγούν στους σπουδαστές, (β) η φύση και η έκταση της ακαδημαϊκής εποπτείας που ασκούν τα αλλοδαπά πανεπιστήμια επί των εν Ελλάδι παραρτημάτων τους ως προς την εφαρμογή του εκπαιδευτικού προγράμματος, την αξιολόγηση των διαδικασιών που ακολουθούνται όσον αφορά την επιλογή του διδακτικού προσωπικού και την απνομή των πτυχίων², (γ) η δεοντολογία κατά τη διαφημιστική προβολή τους στον Τύπο για τη φύση και την αναγνώριση των τίτλων σπουδών που απονέμουν, ήτοι εν γένει η προστασία των καταναλωτών των εκπαιδευτικών υπηρεσιών που παρέχουν, αλλά και του συνόλου των αποδεκτών των εμπορικών μηνυμάτων τους.

5. Σε σχέση, ειδικότερα, με τη δια-

φημιστική προβολή των ΕΕΣ επισημαίνονται κυρίως τα ακόλουθα: (α) στις διαφημίσεις τονίζονται τα ξένα ιδρύματα ως αν επρόκειτο για τους κατ' εξοχήν φορείς υλοποίησης των προγραμμάτων σπουδών, δίκως να γίνεται ξεκάθαρα αντιληπτό ότι οι εγγεγραμμένοι φοιτητές σπουδάζουν κατ' ουσία σε ιδιωτικές σχολές που μπορούν και λειτουργούν μόνο με το νομικό καθεστώς των ΕΕΣ, (β) προβάλλεται ως δέλεαρ η ακαδημαϊκή αναγνώριση των πτυχίων, δίκως ωστόσο να υπάρχει κατά νόμο, όπως προαναφέρθηκε, η δυνατότητα αυτή, (γ) αναφέρονται για εντυπωσιασμό διάφοροι μη εκπαιδευτικοί οργανισμοί (π.χ. οργανισμοί πιστοποίησης επαγγελματικών σπουδών), των οποίων η αναφορά σκοπό έχει να παραπέμψει στην υποτιθέμενη πρακτικότητα των σπουδών, χωρίς να αποσαφηνίζεται ο ρόλος τους στην εκπαιδευτική διαδικασία, και ακόμα γίνεται αναφορά σε διάφορα άλλα επιστημονικά όργανα

Οι μύθοι που συνδέονται με το νομοσχέδιο

Ευελιξία προσαρμογής στην αγορά εργασίας

Το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας έχει αναδείξει το ζήτημα της αναντιστοιχίας των εκπαιδευτικών δομών με τις παραγωγικές ανάγκες και, κυρίως, προοπτικές. Το τελευταίο που έχουμε ανάγκη στην Ελλάδα είναι να κατευθύνουμε περισσότερους νέους σε επισημονικές ειδικότητες που είναι κορεσμένες, έστω και αν αυτές είναι θελκτικές στο περιεχόμενό τους και αναγκαίες για να γίνουν αναπτυξιακά άλματα. Από την άλλη, το υπουργείο Παιδείας ιδρύει σχολές και προσδιορίζει αριθμό φοιτητών χωρίς να λαμβάνει υπόψη του τις δυνατότητες κάθε εκπαιδευτικού ιδρύματος, αλλά και την ικανότητα απορρόφησης των αποφοίτων τους. Ιδρύματα που οδηγούν σε πτυχία ανώτατης εκπαίδευσης δεν μπορούν να προσανατολίζονται στις καίριες κατευθύνσεις τους από τις τρέχουσες ανάγκες της αγοράς. Οι σύνοδοι των υπουργών Παιδείας της ΕΕ, στις τελευταίες συνεδριάσεις τους αναδεικνύουν το ζήτημα της αδυναμίας να βρουν μακροχρόνια απασχόληση όσοι αποκτούν ένα πτυχίο επιστήμονα σε μικρό

χρονικό διάστημα εκπαίδευσης. Με βάση τα παραπάνω, οι διατάξεις του νομοσχεδίου θα διευρύνουν τα προβλήματα που υπάρχουν.

Σχολές του επιπέδου κολεγίων και ΕΕΣ, θα έπρεπε να προσανατολισθούν στην παραγωγή μεσαίων στελεχών που η απασχόλησή τους απαιτεί υπευθυνότητα, είναι ενδιαφέρουσα και υπάρχει ζήτηση. Στην Ελλάδα, μόνη χώρα του ΟΟΣΑ, καταγράφεται αυτό που αποκαλείται ως το παράδοξο της απασχόλησης. Οι απόφοιτοι της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης έχουν μεγαλύτερο ποσοστό ανεργίας από αυτούς της Δευτεροβάθμιας.

Τα επαγγελματικά δικαιώματα δεν πρέπει να απονέμονται με μόνη τη λογική της διαφημιστικής εμπορικής αξιοποίησής τους. Τα επαγγελματικά δικαιώματα πλέον θα πρέπει να προσδιορίζονται στη λογική της συμμετοχής όλων σε ομάδες παραγωγής, όπου ο καθένας βρίσκει το αντικείμενο απασχόλησής του και την παραγωγική θέση του με βάση τις γνώσεις του και, υπό προϋποθέσεις, τις εμπειρίες και ικανότητές του.

Διέξοδο στην αναζήτηση για μόρφωση, όσων δεν πέτυχαν στις εισαγωγικές εξετάσεις

Οι σπουδαστές των ΕΕΣ, αριθμητικά είναι πολλοί λιγότεροι (περίπου το 20%) από τις κενές θέσεις που έμειναν στα ΤΕΙ, δημόσια εκπαιδευτικά ιδρύματα που λειτουργούν. Η συγκεκριμένη επιλογή της Κυβέρνησης κρίνεται με βάση το επίπεδο της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Είναι το λιγότερο παράδοξο, όμως, η Κυβέρνηση να αρνείται λόγω επιδόσεων την εισαγωγή σε αυτά τα ιδρύματα και να κατευθύνει τους σπουδαστές σε ιδιωτικά Κολλέγια, τα οποία οδηγούν σε επαγγελματικά δικαιώματα ανώτερα αυτών που η συγκεκριμένη κυβερνητική λογική θεωρεί ότι είναι επικίνδυνο να αναλάβουν.

Οικονομία στο συνάλλαγμα

Η πρώτη απάντηση έχει δοθεί ήδη. Αν οι σπουδαστές των ΕΕΣ εισάγονταν στις κενές θέσεις κατά τις εισαγωγικές εξετάσεις δεν θα υπήρχε ούτε η εκροή από τα δικαιώματα δικαιόχρησης των κολεγίων, ούτε η αναγκαστική παραμονή στη χώρα προέλευσης, προκειμένου οι απόφοιτοί τους να αποκτήσουν το δικαίωμα στην πρόσβαση των επαγγελματικών δικαιωμάτων που οδηγεί ένας τίτλος σπουδών από εκπαιδευτικό ίδρυμα χώρας της ΕΕ.

Η δεύτερη απάντηση είναι πως αν

μελετήσει κανείς σε ποιες σχολές φοιτούν όσοι Έλληνες σπουδάζουν στο εξωτερικό, θα καταλήξει στο συμπέρασμα πως αν δεν βελτιωθούν οι συνθήκες που αφορούν τη Δημόσια Παιδεία, όσα κολλέγια και να ιδρυθούν, ο αριθμός τους λίγο θα μειωθεί. Για παράδειγμα, πάνω από το 30% των Ελλήνων που σπουδάζουν στο εξωτερικό, φοιτούν σε Πολυτεχνικές σχολές, το επίπεδο των οποίων ουδέποτε θα μπορέσουν να ανταγωνισθούν τα ΕΕΣ που έχουν έδρα στην Ελλάδα, οποιαδήποτε ονομασία και ένδυμα αν περιβληθούν.

Θα είναι ανταγωνιστικά των ελληνικών ΑΕΙ τα κολλέγια

Δεν προκύπτει αυτό από το νομοσχέδιο. Οι ίδιοι οι ιδιοκτήτες τους δεν το ισχυρίζονται. Υπόκεινται στους όρους που προσδιορίζουν τα «μητρικά» ιδρύματα, τα περισσότερα των οποίων είναι δέσμια της επιχειρηματικής δραστηριότητάς τους. Το επίπεδό τους είναι γνωστό, αφού όπως προαναφέρθηκε έχουν ήδη πιστοποιηθεί από τα εποπτευόμενα ιδρύματα και τις αρχές της χώρας τους. Σε κάθε περίπτωση δεν πρόκειται να υπάρξουν στην Ελλάδα κολλέγια τέτοιου επιπέδου που να αξίζει να γίνει προσπάθεια σύγκρισης με τις ελληνικές Πολυτεχνικές Σχολές (ή άλλ-

(π.χ. ακαδημαϊκά συμβούλια, απαρτιζόμενα από προσωπικότητες διεθνούς κύρους), των οποίων ο ουσιαστικός ακαδημαϊκός ρόλος στην εκπαιδευτική διαδικασία ουδόλως διευκρινίζεται ή οριοθετείται με ακρίβεια, (δ) υιοθετείται η τακτική της συσσωρευμένης απαρίθμησης των προσφερόμενων εκπαιδευτικών επιπέδων και τίτλων, δίπλα σε ασύνδετες μεταξύ τους ειδικότητες (από computer science σε tourism management, από film & TV studies σε international relations και από maritime management σε construction & project management), η παρουσίαση των οποίων με δυσκολία παραπέμπει σε ένα συγκροτημένο ακαδημαϊκό περιβάλλον, (ε) επιχειρείται ο δυσδιάκριτος διαχωρισμός τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ΑΕΙ/ΤΕΙ και επιμόρφωσης ή επαγγελματικής κατάρτισης, καθότι πολλές ιδιωτικές σχολές περιλαμβάνουν αυτοτελείς κλάδους πτυχιακών και μετα-

πτυχιακών σπουδών σε καθαρά μη πανεπιστημιακούς κλάδους³, (στ) προκαλείται εσκεμμένη σύγχυση ανάμεσα στις αρμοδιότητες του ελληνικού φορέα ακαδημαϊκών αναγνωρίσεων (ΔΟΑΤΑΠ, πρώην ΔΙΚΑΤΣΑ) και του βρετανικού (UK Natic), ο οποίος σκοπίμως περιγράφεται στις διαφημίσεις ως «Βρετανικό ΔΙΚΑΤΣΑ», προδήλως λόγω της πρόθεσης των υπεύθυνων εκπροσώπων των ΕΕΣ να καλλιεργήσουν υποσυνείδητα, ωστόσο ψευδώς, την προοπτική της μελλοντικής ακαδημαϊκής εξασφάλισης των αποφοίτων τους στην Ελλάδα.

6. Συνειρμικές ή αποκάλυπτες αναφορές σε «αναγνωρισμένες από το κράτος πανεπιστημιακές σπουδές», σε γραφεία επαγγελματικής σταδιοδρομίας, σε δυνατότητα απόκτησης αναγνωρισμένου και ισότιμου πτυχίου αλλοδαπού ΑΕΙ με σπουδές στην Ελλάδα, κλπ. ποδηγετούν την κρίση των υποψήφιων σπουδαστών

και επιτρέπουν τη δημιουργία απατηλών αντιλήψεων ως προς την προοπτική μελλοντικής επαγγελματικής εξασφάλισης τους. Οι καταναλωτές πείθονται ότι σπουδάζουν σε αλλοδαπό πανεπιστημιακό ίδρυμα, ενώ στην ουσία είναι φοιτητές ιδιωτικών σχολών επαγγελματικής εκπαίδευσης, οι οποίες μπορούν και λειτουργούν στη Ελλάδα μόνο με το νομικό καθεστώς των ΕΕΣ, δηλαδή ως αδιεβήθητα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια.

7. Εξόχως παραπλανητική τακτική που υιοθετείται στις διαφημιστικές καταχωρίσεις των ΕΕΣ συνιστά επιπλέον η αναφορά στην απευθείας, δηλαδή δίχως τη διαμεσολάβηση των αρμόδιων κρατικών οργάνων, εγγραφή των αποφοίτων τους στον αντίστοιχο προς τις σπουδές που πραγματοποιήσαν επαγγελματικό σύλλογο - ένωση της Ελλάδας. Ως γνωστόν, η επίσημη διαδικασία αναγνώρισης επαγγελματικών προσόντων προβλέ-

πει, πέραν της πραγματοποίησης σπουδών συγκεκριμένης διάρκειας και της κατοχής αντίστοιχης άδειας άσκησης επαγγέλματος στο κράτος - μέλος προέλευσης του τίτλου ή πιστοποιημένης διετούς επαγγελματικής πείρας (στην περίπτωση μη νομοθετικών ρυθμιζόμενων επαγγελμάτων ή εκπαίδευσης), την υποβολή αίτησης για αναγνώριση στον αρμόδιο φορέα (Συμβούλιο Αναγνώρισης Επαγγελματικής Ισοτιμίας Τίτλων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης - ΣΑΕΙ, Συμβούλιο Επαγγελματικής Αναγνώρισης Τίτλων Εκπαίδευσης και Κατάρτισης - ΣΕΑΤΕΚ) για την έκδοση απόφασης.

Για τους λόγους αυτούς:

Ο Συνήγορος του Καταναλωτή εκτιμά ότι ο τρόπος με τον οποίο προβάλλονται διαφημιστικά τα ΕΕΣ στον Τύπο, μέσω της διάχυσης στο κοινό αναληθών ή παραπλανητικών πληρο-

λα ΑΕΙ). Εκτός αν αυτή περιορισθεί στο σημείο που περιορίζεται και το νομοσχέδιο, στις υγειονομικές και άλλες διατάξεις που πρέπει να διέπουν την καταρτητική λειτουργία τους.

Τα επαγγελματικά δικαιώματα θα προσδιορισθούν με επόμενο νομοσχέδιο

Για τους αποφοίτους κολεγίων που συνεργάζονται με ξένα ιδρύματα θα είναι αδιάφορη οποιαδήποτε ελληνική νομοθετική ρύθμιση στο μέλλον, πέραν της συμμόρφωσης του Ελληνικού Δικαίου με αυτό της ΕΕ. Τα επαγγελματικά τους δικαιώματα θα εξαρτώνται από το Δίκαιο της χώρας όπου εδρεύει το «μητρικό» πανεπιστήμιο και τις Ευρωπαϊκές Οδηγίες. Θα ανταγωνίζονται τους εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες επιστήμονες σε έναν κορεσμένο τομέα, με άνισες συνθήκες, πρώτα θύματα οι ίδιοι, γιατί θα διαθέτουν τα ίδια τυπικά προσόντα, όχι όμως και τα ουσιαστικά. Το ΥΠΕΠΘ δεν έχει τη δυνατότητα να ελέγξει ούτε το πρόγραμμα σπουδών, αλλά ούτε και τον τρόπο εισαγωγής των σπουδαστών τους και κατά συνέπεια τις εξεταστικές διαδικασίες, οι οποίες θα πρέπει να είναι αντίστοιχες με αυτές του συνεργαζόμενου ξένου πανεπιστημίου.

Οι θέσεις του ΤΕΕ

- Να μην ενεργοποιηθούν οι διατάξεις του νομοσχεδίου.
- Να υπάρξει συνολική ρύθμιση για τα θέματα της τεχνικής εκπαίδευσης, που θα λαμβάνει υπόψη τις διεθνείς εξελίξεις και θα στηρίζει τις ελληνικές προοπτικές.
- Να μην αναλαμβάνουν -είναι άδικο και επικίνδυνο για τους ίδιους- απόφοιτοι με τρία χρόνια σπουδών σε ΕΕΣ

ή ελληνικά κολέγια τις ευθύνες για την ασφάλεια, την ποιότητα και την οικονομία στα έργα και τις κατασκευές που συνεπάγεται η αναγνώριση επαγγελματικών δικαιωμάτων αποφοίτων με πενταετή διάρκεια σπουδών στα ελληνικά ή διεθνή Πολυτεχνεία.

- Να είναι σαφές το πλαίσιο απασχόλησης όλων όσων ασκούν το τεχνικό επάγγελμα στην Ελλάδα, είτε είναι απόφοιτοι του ΕΜΠ, είτε ενός κολεγίου.
- Να αναβαθμισθούν τα ελληνικά

ΑΕΙ. Αυτό συνεπάγεται κινήσεις στην αντίθετη κατεύθυνση από αυτές που προωθούνται. Το ελληνικό επιστημονικό δυναμικό αποτελεί πλούτο για τη χώρα. Ας αξιοποιηθεί, χωρίς να υποσκάπτεται.

Οι 100.000 διπλωματούχοι μηχανικοί έχουν συμβάλει και συμβάλλουν στην πρόοδο της χώρας. Είναι έτοιμοι και ικανοί να συμμετάσχουν σε κάθε αναπτυξιακή προσπάθεια. Δεν τους αξίζει τέτοια συμπεριφορά.

φοριών, στο πλαίσιο του έντονου μεταξύ τους εμπορικού ανταγωνισμού προς άγρια σπουδαστών σε μια χώρα υψηλής ζήτησης για πανεπιστημιακή μόρφωση με σημαντικό αριθμό καταναλωτών εκπαιδευτικών υπηρεσιών⁴, παραπλανά τους καταναλωτές, οδηγώντας σπουδαστές και τους γονείς τους σε απόφαση συναλλαγής την οποία, αν γνώριζαν τα πραγματικά περιστατικά, ίσως να μη λάμβαναν.

Ενόψει των ανωτέρω επισημάνσεων και χάριν της αποτελεσματικής προστασίας των υποψήφιων σπουδαστών και των γονιών τους, ο Συνήγορος του Καταναλωτή καλεί τους ιδιοκτήτες και τους υπεύθυνους εκπροσώπους των ΕΕΣ:

(α) να απέχουν εφεξής από παραπλανητικές πρακτικές κατά τη διαφημιστική προβολή των υπηρεσιών τους στον Τύπο, πράξη που επισείει διοικητικές και ποινικές κυρώσεις σε βάρος τους,

(β) να αναφέρουν ρητά στις διαφημιστικές καταχωρίσεις τους ότι πρόκειται για Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών και να απέχουν από τη χρήση όρων, όπως «Πανεπιστήμια», «Κολέγια», «Ακαδημίες» ή εν γένει «Ιδρύματα Ανώτατης Εκπαίδευσης», κατά τα αναφερόμενα στη νομοθεσία,

(γ) να ενημερώνουν με σαφήνεια και εγγράφως, πριν από τη σύναψη σύμβασης, γονείς και σπουδαστές για το πρόγραμμα σπουδών, τη διάρκεια της φοίτησης στην Ελλάδα και πιθανόν στο εξωτερικό, την ακριβή σχέση τους με το αλλοδαπό ίδρυμα, για τη διαδικασία αναγνώρισης στην Ελλάδα των τίτλων που χορηγούν, καθώς και για τις πραγματικές δυνατότητες πρόσβασης μέσω αυτών σε αναγνωρισμένα και μη επαγγέλματα ενόψει της επαγγελματικής αποκατάστασης των σπουδαστών τους,

(δ) σε περίπτωση μη συμμόρφωσης εντός δεκαπέντε ημερών από τη

δημοσιοποίηση της παρούσας Σύστασης, ο Συνήγορος του Καταναλωτή θα καλέσει σε ακρόαση τους παραινόμενους προμηθευτές και τις ενώσεις τους, μεριμνώντας για την επιβολή σε βάρος τους, μέσω των αρμοδίων διοικητικών, εισαγγελικών και δικαστικών αρχών, των προβλεπόμενων κυρώσεων.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλέπε Κλαδική Μελέτη της ICAP για την αγορά ιδιωτικής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, 2005.
2. Βλέπε σχετικά κείμενα αξιολογητικών εκθέσεων που έχει συντάξει η Βρετανική Επιτροπή για τη Διασφάλιση Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση (Quality Assurance Agency) εκ της αρμοδιότητάς της να εποπτεύει και να αποτιμά τις συνεργασίες που συνάπτουν

βρετανικά δημόσια πανεπιστήμια με εκπαιδευτικά ιδρύματα εκτός Βρετανίας (τα κείμενα είναι προσβάσιμα στην ηλεκτρονική διεύθυνση:

- <http://www.qaa.ac.uk/reviews/reports/byoseascountry.asp>).
3. Βλέπε σχετικά αποτελέσματα παλαιότερης έρευνας για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια των Γ. Τσαμασφύρου, Α. Σιαπκαρά και Δ. Μπασαντή, δημοσίευση στο φοιτητικό περιοδικό ΝΥΓΜΑ, τεύχος 21, Σεπτέμβριος 1996.
 4. Ο δείκτης που υποδεικνύει τη συμμετοχή των φοιτητών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση αυξήθηκε κατά 35,5% στη χώρα μας κατά το διάστημα 1998-2002 (βλέπε Eurydice, Key Data on Education in Europe, 2005). Σημειωτέον ότι η εν λόγω αύξηση είναι από τις μεγαλύτερες ανάμεσα στα κράτη - μέλη.